

"Про Державну програму економічного і соціального розвитку України на 2012 рік та основні напрями розвитку на 2013 і 2014 роки" намірів Кабінету Міністрів України щодо зміщення у 2014 р. акцентів з прямих податків на непрямі, зокрема перенесення податкового навантаження на споживання. Реалізації цих намірів, на нашу думку, має передувати ґрунтовна аналітично-дослідницька робота. Адаже зміна співвідношення між прямими і непрямими податками передбачає зміну контингентів суб'єктів, на яких перекладається фіскальне навантаження, і що об'єктивно слід враховувати в кожних конкретних соціально-економічних умовах, в яких знаходиться країна. В Україні, якій властивий загалом досить низький рівень життя, зростання частки непрямих податків означатиме перенесення основного фіскального навантаження саме на широкі незаможні верстви населення. Неминучими наслідками цього може стати суттєве скорочення споживчого попиту на внутрішньому ринку, що, відповідним чином, негативно має позначитися на рівні ділової активності у відповідних секторах економіки, орієнтованих на формування емоності саме внутрішнього ринку. Корисним у даному випадку є зарубіжний досвід. За узагальненими оцінками фахівців, зокрема: прямі податки переважають у Голландії, Данії, Канаді, Австрії, Швейцарії, США, зростання їх ролі відбулося у Великобританії, Німеччині, Японії, Канаді, США; непрямі ж податки переважають у Норвегії, Франції, Австралії, Італії, Греції, Іспанії, зростання їх ролі відбулося в Австралії, Італії та, особливо, у Швеції; основним чинником, який визначає співвідношення між прямими та непрямими податками, є життєвий рівень основної маси населення і саме тому переважання непрямих податків спостерігається у країнах, що розвиваються; більшість країн з досить розвинутою ринковою економікою проводять податкові реформи з метою зменшення частки непрямих податків у податковій системі

Л. Гудзинська, канд. екон. наук, доц.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

ПРИОРИТЕТЫ ФИСКАЛЬНЫХ ПРЕФЕРЕНЦИЙ: ОЦЕНКА СТРАТЕГИИ ВЫБОРА

*Проведена оценка стратегии выбора временных налоговых преференций.
Ключевые слова: фискальные преференции, налоговые стимулы.*

L. Hudzynska, PhD, Associate Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

PRIORITIES OF THE TAXES PREFERENCES: THE ESTIMATION OF THE STRATEGY CHOICE

*The estimation of the strategy choice the temporary taxes preferences is given in the article.
Key words: taxes preferences, taxes stimuluses.*

УДК 336.761

Т. Грищенко, канд. екон. наук, доц.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ,
І. Івахненко, канд. екон. наук, асист.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ПРОПОЗИЦІЇ ЦІННИХ ПАПЕРІВ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ

В статті розглянуто особливості податкового стимулювання пропозиції цінних паперів на фондовому ринку та впливу запропонованих змін на структуру активів організацій фінансового сектора економіки.

Ключові слова: оподаткування, фондовий ринок, акції, пропозиція цінних паперів.

Постановка проблеми. Зростання частки промислових підприємств та поживлення їх діяльності в післякризовий період, передбачає залучення значних фінансових ресурсів. На сьогодні, основним джерелом залучення капіталу, що використовують українські підприємства, є запозичення. У той час, у світі типово переважає фінансування діяльності за рахунок акціонер-

й заміни їх різними формами прямого оподаткування [4]. Викладене позиціонує означений напрям досліджень як надзвичайно перспективний як з наукової, так і практичної точок зору. Адаже прийняття такого роду рішення зумовлюватиме відповідний тренд у формуванні потенційних небезпек та загроз, з одного боку, та можливостей, з іншого боку, для різних секторів суспільства.

Висновки. Підсумовуючи, можна зробити висновок, що проблема оцінки стратегії вибору економічного інструментарію для вирішення поточних чи стратегічних завдань соціально-економічного розвитку має бути об'єктом постійної уваги з боку дослідників. Адаже отримання результатів оцінок правильності вибору такої стратегії створюватиме можливість оперативного коригування структури такого інструментарію, що в кінцевому плані визначатиме кінцеву результативність реалізації сформульованих цілей та завдань.

Список використаних джерел

1. Варналії З., Панасюк О. Стан, проблеми та перспективи податкового стимулювання суб'єктів підприємництва умовах дії Податкового кодексу України [Електронний ресурс] / З.Варналії // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – № 148. – 2013. – С. 11-12. – Режим доступу: <http://www.library.univ.kiev.ua>. – Назва з екрана.
2. Купалова Г., Матвієнко Т. Нормативно-правове забезпечення обліку та аудиту виконання зобов'язань за податками і зборами в умовах фінансово-економічної кризи [Електронний ресурс] / Г.Купалова // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – № 118. – 2010. – С. 31. – Режим доступу: <http://www.library.univ.kiev.ua>. – Назва з екрана.
3. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755-УІ // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, N 13-14, N 15-16, N 17, ст.112) [із змінами та доповненнями] [Електронний ресурс] // Верховна Рада України: [сайт]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua. – Назва з екрана.
4. Бездітко Ю.М., Піралієв Е.В. Співвідношення прямих і непрямих податків у податковій системі України [Електронний ресурс] / Ю.М.Бездітко // Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Apdup/2010_1/2_60-63.pdf. – Назва з екрана.

Стаття надійшла до редакції 07.03.13

ного капіталу. Одним з ключових напрямків у фінансування діяльності підприємств є акумулювання фінансових ресурсів на фондовому ринку.

Так, в першому півріччі 2011 року було зареєстровано 80 випусків облігацій підприємств на суму 16,58 млрд. грн., що характеризує значну активність емітентів облігацій підприємств, емісії яких були швидко

© Грищенко Т., Івахненко І., 2013

поглинені ринком. Це пов'язано з підвищенням кредитоспроможності емітентів та більш високими, порівняно з банківськими депозитами, процентними ставками за борговими зобов'язаннями [9].

Однією із цілей розвитку фінансового ринку України, у відповідності з проектом Стратегії розвитку фінансового сектору України на період до 2015 року, є перетворення фондового ринку на один з головних механізмів фінансування інвестиційних потреб українських суб'єктів господарювання.

На сьогоднішній день фондовий ринок України недостатньо розвинений, у порівнянні з ринками країн, що являються великими світовими фінансовими центрами. На ньому є присутніми лише невелика кількість емітентів, що володіють високою ліквідністю. Це обмежує й можливість розвитку ринку похідних інструментів.

Використання позикових коштів як основного джерела фінансування підвищує ризик банкрутства підприємств. При погіршенні фінансового становища підприємства неможливість погашати відсотки й основний борг по кредиту дає можливість кредиторам ініціювати процедуру банкрутства. Неможливість виплати дивідендів не тягне подібних наслідків. Таким чином, зменшення коефіцієнта левериджу підвищить стабільність українських підприємств і економіки в цілому. Також, компанії, що використовують випуск акцій як основний інструмент залучення капіталу зобов'язані надавати інформацію про свою діяльність (у формі фінансових звітів) широкому колу осіб та проходити регулярні аудиторські перевірки. Така практика підвищує прозорість компанії й збільшує ефективність менеджменту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зазначені проблеми пошуку додаткових джерел фінансування діяльності підприємств перебувають у центрі уваги відомих вітчизняних та зарубіжних економістів: Борщ Л., Пересада А., Лютий І., Шелудько В., Александер Г., Басов А., Бэйли Дж., Бирман Г., Галанов В., Нешитой А., Чиненов М., Шарп У.

Невирішені раніше частини загальної проблеми. Враховуючи значний науковий доробок вітчизняних та зарубіжних дослідників, зауважимо, що рівень розвитку ринку цінних паперів, який визначає його провідну роль у відновленні фінансового сектору економіки України, породжує потребу подальшого наукового дослідження умов та механізмів функціонування ринку цінних паперів, глибинне осмислення яких призведе до вирішення проблеми залучення підприємствами додаткових фінансових ресурсів.

Метою статті є виявлення теоретичних підстав впливу оподаткування на прийняття рішення про джерела фінансування діяльності підприємств та на їх основі пропонуються механізми податкового стимулювання розвитку фондового ринку України.

Виклад основного матеріалу. Податкове стимулювання пропозиції цінних паперів на фондовому ринку має важливе значення, перш за все для суб'єктів господарювання, які потребують значних капітальних вкладень, але при цьому не мають достатнього обсягу внутрішніх вільних фінансових ресурсів. Система податкового стимулювання на національному фондовому ринку, як правило, передбачає або часткове зниження податкових ставок за операціями з деякими ринковими інструментами, або повну відмову від певних видів податків.

У класичній моделі Модільяні-Міллера [7] в оптимальному стані джерела фінансування підприємств не спричиняють впливу на їх діяльність. Однак цей результат залежить від ряду припущень, таких як досконалість фінансових ринків, відсутність асиметрії інформації, які практично ніколи не виконуються в дійсності.

Одним з факторів, що впливає на результат фінансування, є оподаткування.

Діюча система оподаткування як в Україні, так і в інших країнах, дає перевагу тим фірмам, які використовують боргові зобов'язання для фінансування власної діяльності. Так, кошти, залучені у вигляді інвестицій, або у вигляді позик, не обкладаються податком, виплати по кредитах і позиках зменшують податкову базу, у той час як виплата дивідендів провадиться із чистого прибутку. Отримані інвестором платежі обкладаються податком як в одному, так і в іншому випадку. Таким чином, при використанні акціонерного капіталу як інструмента фінансування діяльності виникає подвійне оподаткування.

Для того, щоб підприємство й інвестор були байдужі до вибору методу фінансування, повинна за інших рівних умов виконуватися наступна рівність [4]:

$$(1-t)(1-\varphi) = 1-\psi, \quad (1)$$

де, t – загальна ефективна податкова ставка, φ – ефективна ставка податку на дивіденди й приріст капіталу, ψ – ефективна ставка податку на дохід від боргових зобов'язань.

Однак у більшості податкових систем, у тому числі й у російської, це співвідношення виконується як:

$$(1-t)(1-\varphi) < 1-\psi, \quad (2)$$

що означає, що організація має більшу схильність до використання боргового фінансування.

Як бачимо, з даної теоретичної закономірності, стимулювати фінансування за рахунок акціонерного капіталу можна трьома шляхами: зниженням загальної податкової ставки (коефіцієнта t), зниженням ефективної ставки оподаткування дивідендів (коефіцієнта φ) і підвищенням податкового навантаження на доходи від боргових зобов'язань (коефіцієнт ψ). Остання шлях погіршить положення платників податків, і тому його небажано використовувати в податковій політиці. Далі будуть розглянуті перші два шляхи.

Як показують емпіричні дослідження транснаціональних корпорацій США, Канади й Німеччини [5], у юрисдикціях з більш високим податковим тягарем спостерігається більш часте використання боргових інструментів фінансування. Це співставляється й з наведеною теоретичною моделлю: податковий тягар приблизно дорівнює коефіцієнту t . Оскільки ставка податку на прибуток в Україні становить 16 відсотків і вже є досить низкою, то подальше її зниження може негативно вплинути на стан державного бюджету [1]. За таких умов треба використовувати інші методи зменшення податкового навантаження. Ефекту, аналогічного безпосередньому зниженню податкового тягара, можна домогтися також знижуючи невизначеність у сфері сплати податків. Так, значними факторами, що підвищують таку невизначеність є такі фактори, як мінливість законодавства й неоднозначність його трактування. Таким чином, стабілізуючи законодавство й стандартизуючи його трактування податковими органами й судами можна знизити податкове навантаження на організацію. Крім того, ці міри не спричиняють негативного впливу на стягнення податків, навпаки – чітка законодавча база дозволить забезпечити більш точне й своєчасне виконання платниками податків зобов'язань, а також скоротить видатки на адміністрування податків.

Як показує наведена вище загальна теоретична закономірність, зниження рівня подвійного оподаткування (тобто зменшення коефіцієнта φ) призводить до підвищення привабливості фінансування шляхом продажу часток статутного капіталу. У зв'язку із цим перспективним може бути таке нововведення, як оподаткування консолідованих груп платників податків.

Також, шляхом зменшення рівня подвійного оподаткування можуть бути податкові пільги для інвесторів. Так, можна передбачити часткове визнання витрат інвестора при купівлі акцій компанії в процесі первинного розміщення й додаткових емісій у тому випадку, якщо емітент і інвестор не є взаємозалежними особами. У процесі підготовки емісії компанія-емітент проходить ретельну перевірку, що дозволяє з високим ступенем упевненості припустити, що дані дії не будуть направлені на ухилення від оподаткування.

Оскільки, ці зміни орієнтовані на зміну механізмів фінансування діяльності підприємств та організацій, необхідно також розглянути їхній вплив на організації фінансового сектора економіки – насамперед банки, страхові й інвестиційні компанії. Варто також оцінити вплив подібних змін на середню ставку відсотка. Тут будуть діяти два протилежних ефекти: з одного боку, зниження попиту на кредити серед організацій може привести до їхнього здешевлення, з іншого боку – за борговим фінансуванням будуть звертатися в першу чергу ті організації, які в силу свого погіршеного фінансового становища не зможуть вийти на ринок капіталу, і будуть схильні приймати більше ризиковані рішення для можливості продовження своєї діяльності. Якщо банки не зможуть із упевненістю розрізняти "гарних" і "поганих" позичальників, вони будуть змушені підвищувати процентні ставки для компенсації ризику неповернення кредиту.

Розглянемо вплив цих ефектів. Насамперед, відокремимо боргове фінансування за допомогою випуску облігацій від фінансування шляхом залучення банківських кредитів. У той час як банк самостійно оцінює ризики позичальника й сам несе ризик неповернення кредиту, розміщення облігацій і оцінка ризику позичальника здійснюється, як правило, за посередництвом андеррайтерів, що викуповують випуск цінних паперів і розміщують його серед інвесторів. Дохід андеррайтера становить при цьому різницю між ціною, що сплачується їм емітенту, і ціною пропозиції цінних паперів інвесторам. У такій ситуації може виникнути так званий "моральний ризик" – ситуація, коли андеррайтери будуть перебільшувати надійність позичальника з метою продажу можливо більшої кількості цінних паперів по можливо завищеній ціні. Захистом від такого поведіння є, по суті, репутація андеррайтера. Як страхування випуску цінних паперів, так і використання таких інструментів, як credit default swaps лише переносить страховий ризик на страховика. У той же час боргове фінансування з використанням банківських кредитів звільнено від такої форми морального ризику. Таким чином, можна чекати, що прихований ризик інвесторів при використанні фінансування діяльності шляхом випуску облігацій буде вище, ніж при використанні банківських кредитів. Як було показано в дослідженні [6], випуск боргових зобов'язань будь-якого типу негативно позначається на цінах акцій компанії-позичальника на українському фондовому ринку. При запровадженні в життя запропонованих заходів, випуск боргових зобов'язань скоротиться, а отже, скоротиться й частота негативних шоків на фондовому ринку, що позитивно відіб'ється на його стабільності й прибутковості.

Таким чином, найбільш значим виражається зміна структури активів банків: зниження обсягу кредитних портфелів внаслідок більше низького попиту на кредити й ріст обсягів портфелів цінних паперів. Зміниться також структура портфелів цінних паперів: можна чекати росту частки акцій внаслідок росту їхньої відносної прибутковості й зниження частки облігацій, а також росту надійності портфелів цінних паперів внаслідок скорочення частки облігацій, які можуть бути обтяжені прихованими ризи-

ками. Аналогічні зміни портфелів цінних паперів очікують також страхові й інвестиційні компанії. Слід також зазначити й можливу сферу ризику для страхових компаній: при зниженні випуску облігацій зменшиться і їхній дохід від страхування випусків цінних паперів.

При інвестуванні в акції у світовій практиці активно застосовувалися такі методи податкового стимулювання.

1) Зниження ставок або повна відмова від оподаткування доходів, отриманих у результаті виплати дивідендів і зростання курсової вартості акцій. Однією з найбільш розповсюджених варіацій такого заходу є надання спеціального податкового кредиту на сплату податку з прибутку, отриманого в результаті управління портфелем акцій.

Метод податкового стимулювання досить широко використовується в багатьох країнах. Зокрема, в Австралії і Великій Британії передбачалося повне звільнення від податку з прибутку дивідендів, отриманих резидентами від компаній-резидентів. У країнах Континентальної Європи застосовується часткове зниження ставок податку з прибутку, отриманого як дивіденди (Бельгія, Італія, Фінляндія), а також повне звільнення від такого податку, якщо частка акцій, що знаходиться у розпорядженні інвестора, була не нижче встановленої величини (Данія, Люксембург, Нідерланди, Швеція). У деяких країнах такі пільги вводять із застереженням, що зниження ставок чи скасування податків відбувається, якщо дивіденди реінвестуються в розвиток бізнесу підприємства [3].

2) Уніфікація податкового законодавства для інвесторів-резидентів та інвесторів-нерезидентів. Цей захід досить широко використовувався у 70–80-х роках минулого століття, тобто в період підвищеної нестабільності світової фінансової системи. У той час багато держав впроваджували різні протекціоністські заходи для захисту національних фінансових ринків від надмірного припливу іноземного спекулятивного капіталу, включаючи жорстку систему оподаткування іноземних інвесторів при здійсненні операцій на внутрішньому фондовому ринку.

Прикладом такої уніфікації можуть бути дії уряду Австрії у 80-х роках щодо звільнення від сплати податку з прибутку за цінними паперами інвесторів-нерезидентів за умови, що цей інвестор володіє не менш як 10% акцій такої компанії протягом не менш ніж 5 років. У результаті для цієї категорії інвесторів режим оподаткування було уніфіковано з режимом оподаткування інвесторів-резидентів.

3) Зарахування негативних курсових різниць, отриманих у результаті зміни курсової вартості паперів, шляхом відповідного зменшення доходів при їх оподаткуванні. Досить розповсюдженою варіацією такого заходу є перенесення негативних курсових різниць на декілька років вперед та їх зарахування у період, коли курсова вартість акцій підвищується [2].

Такі заходи досить поширені у світі. Зокрема, у Канаді і Швеції передбачено повне зарахування негативних курсових різниць шляхом зменшення доходів при визначенні бази для сплати прибуткового податку.

4) Цільові податкові пільги, спрямовані на стимулювання:

- інвестицій у цінні папери окремих галузей економіки;
- прямих довгострокових інвестицій, що передбачають придбання великих частин власності;
- спеціальних інвестиційних планів;
- виводу цінних паперів на організовані ринки.

Цільові податкові пільги у тій чи іншій формі застосовуються практично в усіх індустріально розвинutih країнах. Наприклад, у Бельгії передбачено податкові переваги для інвесторів, які купують акції пріоритетних для держави галузей.

Значного поширення цільові податкові пільги набули в країнах з ринками, що розвиваються, уряди яких зацікавлені в прискореному розвитку окремих галузей економіки. В Індії, зокрема, сформовано перелік пріоритетних галузей (телекомунікації, виробництво програмного забезпечення і багато інших), інвестиції в які вилучено з бази оподаткування. У Мексиці та Чилі з бази оподаткування при сплаті прибуткового податку вилучено частки пайових фондів, а також низка пріоритетних акцій при їх первинному розміщенні [8].

Пільгове оподаткування банківських кредитних операцій, що використовуються як джерело коштів при довгостроковому інвестуванні в корпоративні цінні папери, найбільш поширено в країнах з розвинутим банківським сектором. У цьому випадку держава зацікавлена в ефективнішому використанні ресурсів банківської системи, у тому числі й для перерозподілу потоків капіталу на користь пріоритетних галузей економіки. В європейських країнах такі заходи активно використовуються в Італії, Ірландії та Фінляндії. В Японії при оподаткуванні дивідендів за акціями інвестор має право вилучити з оподаткованої суми відсотки за кредитом, що узятий для придбання таких акцій.

Висновки. Дослідивши процес впливу оподаткування на активність суб'єктів господарювання щодо використання інструментів фондового ринку для фінансування своєї господарської діяльності, можна зробити наступні висновки:

1) основним джерелом залучення капіталу в Україні є, на сьогоднішній день, використання банківських кредитів, на другому місці – випуски облігацій і лише на третьому – залучення капіталу шляхом випуску акцій.

2) діюча система оподаткування дає переваги компаніям, що покладаються в основному на борговий метод фінансування діяльності;

3) разом з тим, залучення акціонерного капіталу має ряд важливих переваг: по-перше, збільшується прозорість економіки завдяки обов'язку публічних компаній регулярно публікувати фінансову звітність і проходити аудиторські перевірки; по-друге, збільшується стабільність економіки в цілому й фінансовому ринку зокрема при кризових потрясіннях, завдяки зменшенню коефіцієнта леввериджу; по-третє, це буде сприяти здійсненню державної політики розвитку фінансового ринку; і, нарешті, це дозволить наблизити українську фінансову систему до світової практики;

4) розглянуто два шляхи податкового стимулювання пропозиції акцій на українському фондовому ринку: зниження загального податкового навантаження й мінімі-

зація подвійного оподаткування дивідендів. У якості заходів по зниженню податкового навантаження виділяється, насамперед, максимально можливе усунення невизначеності в сфері обчислення й сплати податків і зборів. Крім зниження ефективної податкової ставки воно здатно також знизити витрати на адміністрування податків і забезпечити більше точно добровільне виконання платниками податків своїх зобов'язань. У якості заходів по зниженню подвійного оподаткування дивідендів розглядається проект про консолідовані групи платників податків, а також пропонується варіант надання податкових пільг інвесторам;

5) у результаті запропонованих перетворень значних змін зазнає й структура активів організацій фінансового сектора економіки: знизиться розмір кредитних портфель банків, але, за рахунок нових випусків акцій і підвищення їхньої прибутковості зростуть обсяги портфельів цінних паперів.

При проведенні запропонованих перетворень варто використовувати комплексний підхід. Так, необхідно вжити заходів по вдосконалюванню фінансових ринків. В протилежному випадку компанії можуть віддати перевагу розміщенню своїх акцій на закордонних біржах, що не приведе до бажаного розвитку фінансового сектора України.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2011. – №13-14, №15-16, №17. – ст.112 [Електронний ресурс] // Верховна Рада України: [сайт]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
2. Цінні папери / [Базилевич В. Д., Шелудько В. М., Ковтун Н. В. та ін.]; за ред. В. Д. Базилевича. – К.: Знання, 2011. – 1094 с.
3. Котирло О.О. Шляхи підвищення конкурентоспроможності фондового ринку України [текст] / О.О. Котирло // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – №1. – С.102-105.
4. Auerbach A. Handbook of public economics [текст] / Auerbach A., Feldstein M. – Vol.3.– Amsterdam, 2002. – 674 p. Buettner T. At all taxation and capital structure choice—Evidence from a panel of German multinationals [текст] / Buettner T. // Economics Letters. – Vol. 2. – P. 3-23.
5. Godlewski C.J. Stock market reaction to debt financing arrangements [текст] / Godlewski C.J., Fungacova Z., Weill L. // Working Papers of LaRGE, 2010. – Vol. 10. – P. 3-19.
6. Modigliani F. The Cost of Capital, Corporation Finance and the Theory of Investment [текст] / Modigliani F., Miller M. // The American Economic Review, 1958. – Vol. 48., No. 3. – P. 261-297.
7. Романюк М.В. Податкове регулювання, як дієвий інструмент антикризової економічної політики [текст] / М.В. Романюк // Фінанси України – 2009. – №12. – С.67-70.
8. Річний звіт Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку за 2010 рік: [Рекомендовано до друку рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 13.05.2011 № 482] [Електронний ресурс] // Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку: [сайт]. – Режим доступу: <http://www.ssmsc.gov.ua/activities/annual> – Назва з екрана.

Стаття надійшла до редакції 11.03.13

Т. Грищенко, канд. екон. наук, доц.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ,
І. Івахненко, канд. екон. наук, ассист.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

НАЛОГОВОЕ СТИМУЛИРОВАНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЦЕННЫХ БУМАГ НА ФОНДОВОМ РЫНКЕ

В статье рассмотрены особенности налогового стимулирования предложения ценных бумаг на фондовом рынке и влияния предложенных изменений на структуру активов организаций финансового сектора экономики.

Ключевые слова: налогообложение, фондовый рынок, акции, предложение ценных бумаг.

T. Grischenko, PhD, Associate Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv,
I. Ivakhnenko, PhD, assistant
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

TAX-BASED STIMULATION OF EQUITY SUPPLY SECURITIES AT THE STOCK MARKET

Methods of tax-based stimulation of equity supply are proposed, and the expected changes of an asset structure of the financial organizations are described.

Keywords: taxation, stock market, shares, supply securities